

متن پرسش

سلام علیکم: خدا قوّت و خسته نباشید عرض می‌کنم: ۱. دروس اخلاقی مرحوم آقا مجتبی‌تهرانی (ره) را برای افراد بیست تا ۳۰ ساله مناسب می‌دانید؟ (به شرط هماهنگی ذوق فرد) ۲. برخورد با کتب استاد داوری چگونه باید باشد؟ اگر می‌شود و زحمتی نیست، نوع مطالعه و یادداشت برداری خودتان را بفرمایید که چگونه بوده؟ تا استفاده کنیم. ۳. اگر کسی مثل بنده ی‌گنه کار بخواهد در این شبهای قدر تحولی در نفس خود ایجاد کند و توبه‌ای بکند و بخواهد خود را از جهنم اعمال و صفات و ذات نجات دهد چه اعمالی انجام دهد بهتر است؟ بجز اعمال خود شب. یعنی با خدا چگونه سخن بگوید و از چه بابی و از چه ذکر و دعایی استفاده کند؟ ۴. اگر طلبه‌ای مثل من تصمیم بگیرد فعلاً هیچگونه تبلیغی نکند و صرفاً مشغول خانواده خود باشد و تهذیب و تحصیلش، و ده‌الی بیست سال خودش را قوی کند و سپس ملبس شود و وارد جامعه شود، به نظر شما می‌ارزد؟ یا این که چون فردا معلوم نیست بنده زنده باشم یا خیر باید از همین ۴-۵ سال اول شروع کرد؟ البته از استاد عزیز معذرت می‌خواهم که نظر خودم را بیان می‌کنم و درس پس می‌دهم، بنظرم راه اول راهی است که امام خمینی روحی فداه رفته‌اند و این راه پسندیده‌تر است. یعنی اول تمرکز روی تحصیل و تهذیب و بعد به طور «انقلابی» وارد صحنه شدن ... نظر شما چیست استاد؟ التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- خوب است ۲- با توجه به مباحث روخوانی کتاب «خرد سیاسی در زمان توسعه نیافتگی» می‌توانید متوجهی نحوه‌ی برخورد با نوشته‌های دکتر داوری بشوید ۳- کار خاصی جز همان اعمال شب قدر، نیاز نیست انجام دهید ۴- بجهت این‌که پختگی اولیه در طلبه پیش آید، اواخر سطح و یا اوایل خارج، خوب است که معمم شوید. موفق باشید